

BOŞANDIĞI EŞİYLE BİRLİKTE YAŞAYANIN AYLIĞININ KESİLMESİ

(Karar incelemesi)

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu

Esas No: 2014/2112

Karar No: 2016/2203

Tarihi: 14/12/2016

Karar Özeti:

Düzenleme ile ölen sigortalının kız çocuğu veya dul eşi yönünden, boşanılan eşle boşanma sonrasında fiilen birlikte olma durumunda, ölüm aylığının kesilmesi ve ödenmiş aylıkların geri alınması öngörülmektedir. Buna göre, daha önce sosyal güvenlik kanunlarında yer almayan, boşanılan eşle fiilen birlikte yaşama olgusu, gelir veya aylık kesme nedeniyle birlikte bağlama engeli olarak da benimsenmiştir. Anılan maddenin gerekçesinde de açıklandığı üzere düzenleme ile hakkın kötüye kullanımının olası uygulamaları engellenmek istenmiş ve bu amacın gerçekleştirilebilmesi için kötüye kullanımın varlığı belirlendiği takdirde, ilgiliyi haktan yararlandırmama; hakkın kötüye kullanılması durumunda hak sahipliğinin ortadan kalkması ve dolayısıyla gelir veya aylıktan yararlandırılmama esası kabul edilmiştir. Bu bağlamda, ölüm aylığı almak için boşandığı eşle fiilen birlikte yaşamaya kişiyi sürükleyen etkenin niteliği ve türü, hukuk düzeni açısından önem taşımamaktadır. Çünkü hakkın kötüye kullanılması hangi dürtüyle (saikle) ortaya çıkarsa çıksın, sonuçta hukuk bakımından sadece “kötüye kullanma” olarak adlandırılıp, bu husus hukuk düzeni tarafından korunmamaktadır (Centel, Tankut, Boşandığı Eşle Birlikte Yaşayanın Aylığının Kesilmesi, MESS Sicil Dergisi, Mart 2012, s.195). Yeri gelmişken belirtmeliyiz ki, hak sahibinin boşandığı eşle fiilen birlikte yaşaması her ne saikle olursa olsun, Anayasal bireysel özgürlük kapsamında kalmakta ise de Devlet’in sosyal görevlerini mali kaynaklarının yeterliliği ölçüsünde yerine getirmesine ilişkin Anayasa’nın 65. Maddesi uyarınca sosyal sigorta yardımlarına hak kazanma koşullarını düzenleme yetkisine sahip olduğu gibi, Devlet’in boşanan kişilerin birlikte yaşaması durumunda sosyal sigorta yardımı alan kişiyi bu yardım kapsamı dışında bırakması mümkündür.

İlgili Mevzuat:

5510 Sayılı SGSK Md. 56

Prof. Dr. Fevzi Şahlanan
Okan Üniversitesi Hukuk Fakültesi

Yargıtay Kararı:

Taraflar arasındaki “itirazın iptali” davasından dolayı yapılan yargılama sonunda; Kocaeli 3. İş Mahkemesi’nce davanın reddine dair verilen 24/09/2013 gün ve 2011/503 E., 2013/323 K. Sayılı Karar’ın temyizden incelenmesi davacı kurum vekili tarafından istenilmesi üzerine, Yargıtay 10. Hukuk Dairesi’nin 28/03/2014 gün ve 2013/21992 E., 2014/7183 K. Sayılı Kararı ile; (... Hakkında verilen boşanma kararı 09/02/1998 tarihinde kesinleşen davalıya, 1977 yılında yaşamını yitiren sigortalı eşi üzerinden 1479 Sayılı Yasa uyarınca hak sahibi eş sıfatıyla bağlanan ölüm aylığının, boşandığı eşle fiilen birlikte yaşadığının belirlendiği gerekçesiyle davacı Kurumca 2010 yılında gerçekleştirilen işlemle 01/10/2008-31/12/2011 tarihi itibarıyla kesilerek, 2008-2010 döneminde yersiz ödendiği ileri sürülen aylıklar yönünden borç tahakkuk ettirildiği anlaşılmaktadır. Davanın yasal dayanağı olan 5510 Sayılı Yasa’nın 01/10/2008 tarihinde yürürlüğe giren 56. Maddesi’nin 2. Fıkrası’nda, eşinden boşandığı halde, boşandığı eşle fiilen birlikte yaşadığı belirlenen eş ve çocukların, bağlanmış olan gelir ve aylıklarının kesileceği, bu kişilere ödenmiş olan tutarların, 96. Madde hükümlerine göre geri alınacağı yönünde düzenleme yapılmıştır. Anılan maddeye dayalı açılan bu tür davalarda fiilen birlikte yaşama olgusunun tüm açıklığıyla ve taraflar arasındaki uyumsuzluk konusu dönem yönünden ortaya konulması açısından önem arz etmektedir.

İnceleme konusu davada mahkemece gerekli araştırmanın yapıldığı anlaşılmakta;

Sosyal Güvenlik Kontrol Memurluğu görevlilerince gerçekleştirilen soruşturmada elde edilen somut veri ve saptamalar ile ev denetiminde davacı ile boşandığı eşinin aynı evde birlikte yaşadıklarının belirlenmiş olması, fiili beraberliğin bulunduğu yönündeki seçmen sandık listesi, emlak vergisi bildirim belgesi, ölüm aylığı almakta olan boşanılan eşin davalı Kurum kayıtlarındaki adres bilgisi, yargılama aşamasında keşif zaptı, keşiften sonra alınan bilirkişi raporundaki fotoğraflar ve kroki, Emniyet Müdürlüğü görevlilerince yapılan araştırma sonunda düzenlenen 03/12/2011 tarihli tutanak içeriği ve tüm dosya kapsamı dikkate alındığında davalı ile boşandığı eşinin fiilen birlikte yaşadıkları belirgindir.

Bu maddi ve hukuki olgular göz önünde bulundurulmaksızın,

mahkemece davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken davanın reddine karar verilmesi, usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davacı Kurum vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır...) gerekçesiyle bozularak dosya yerine geri çevrilmekle yeniden yapılan yargılama sonunda mahkemece önceki kararda direnilmiştir.

Hukuk Genel Kurulu Kararı

Hukuk Genel Kurulu’nca incelenerek direnme kararının süresinde temyiz edildiği anlaşıldıktan ve dosyadaki kâğıtlar okunduktan sonra gereği görüldü: Dava, Kurum tarafından başlatılan icra takibine davalı tarafından yapılan itirazın iptaline ilişkindir. Davacı ... Başkanlığı vekili davalının vefat eden eşinden dolayı ölüm aylığı almakta iken, boşandığı eşi ile birlikte yaşadığının tespit edildiğini, davalıya 25/10/2008-31/12/2010 tarihleri arasında yersiz yapılan ödemelerin tahsili amacıyla Kocaeli 6. İcra Dairesi’nin 2011/2354 Sayılı Dosyası üzerinden genel haciz yoluyla ilamsız takip başlatıldığını, ancak davalının borca itiraz ederek icra takibini durdurduğunu ileri sürerek haksız olarak yapılan itirazın iptali ile takibinin devamına, yüzde 40 icra inkâr tazminatına karar verilmesini talep ve dava etmiştir. Davalı vekili müvekkili hakkında yapılan ceza soruşturmasında hakkında kovuşturmayla yer olmadığına dair karar verildiğini, boşanma kararının da kesin olduğunu, eski eşle birlikte yaşamadığını belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece 5510 Sayılı Yasa’nın 56/Son Maddesi’nin Türkiye’nin imzalayıp onayladığı Ekonomik Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme’ye aykırı olduğu, bahsi geçen maddenin uygulanabilmesi için kişilerin özel hayatının gizliliğine müdahale edilmesinin kaçınılmaz olduğu kanısına varıldığı ve bu durumun aksi kabul edilse dahi davalıya ölüm aylığının 15/06/1998 tarihinde bağlanmış olması ve o tarihte 506 Sayılı Yasa’nın 68. Maddesi’nin yürürlükte bulunması, bu maddede boşandığı eşle birlikte yaşaması halinde aylığının kesileceği yönünde herhangi bir düzenlemenin bulunmaması nedeni ile 5510 Sayılı Yasa’nın geçici 1. Maddesi’ndeki düzenleme gereğince davalının aylığının kesilmemesi gerektiği; ayrıca davalının boşandığı eşle birlikte yaşadığını kesin olarak söylemek olanaklı olmadığından, davalının 5510 Sayılı Yasa’nın yürürlüğe girdiği tarihten sonra Yasa’nın kendisine verdiği hakkı kötüye kullandığını kesin olarak söylemenin de olanaklı olmadığı, bu nedenle Kurum’un yaptığı işlemin hatalı olduğu, davalının Kurum tarafından başlatılan takibe itirazının haklı olduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Yerel Mahkeme’ce davanın reddine dair verilen karar, davacı ... Başkanlığı vekilinin temyizi üzerine Özel Daire tarafından yukarıda açıklanan gerekçelerle bozulmuştur.

Yerel Mahkeme’ce önceki gerekçeler tekrarlanmak suretiyle direnme kararı verilmiştir.

Direnme hükmü, davacı ... Başkanlığı vekili tarafından temyiz edilmiştir. Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyumsuzluk, davalının almakta olduğu ölüm aylığının 5510 Sayılı Yasa’nın 56/Son Maddesi hükmü uyarınca kesilmesine ilişkin Kurum işleminin usul ve yasaya uygun olup olmadığı noktasında toplanmaktadır. Davanın yasal dayanağı 01/10/2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası’nın 56. Maddesi’nin İkinci Fıkrası’dır.

5510 Sayılı Yasa’nın “Gelir ve aylık bağlanmayacak haller” başlıklı 56. Maddesi’nde:

Ölen sigortalının hak sahiplerinden;

a) Kendisinden aylık bağlanacak sigortalıya veya gelir ya da aylık bağlanmış olan sigortalıya kasten öldürdüğü veya öldürmeye teşebbüs ettiği veya bu Kanun gereğince sürekli iş göremez hale veya malûl duruma getirdiği, **b)** Kendisinden aylık bağlanacak sigortalıya veya gelir ya da aylık bağlanmamış olan sigortalıya veya hak sahibine karşı ağır bir suç işlediği veya bunlara karşı aile hukukundan doğan yükümlülüklerini önemli ölçüde yerine getirmemesi nedeniyle ölüme bağlı bir tasarrufla mirasçılıktan çıkarıldıkları, hususunda kesinleşmiş yargı kararı bulunan kişilere gelir veya aylık ödenmez.

Ödenmiş bulunan gelir ve aylıklar, 96’ncı Madde hükümlerine göre geri alınır.

Eşinden boşandığı halde, boşandığı eşle fiilen birlikte yaşadığı belirlenen eş ve çocukların, bağlanmış olan gelir ve aylıkları kesilir. Bu kişilere ödenmiş olan tutarlar, 96’ncı Madde hükümlerine göre geri alınır düzenlemesi yer almaktadır. 01/10/2008 tarihinden önce yürürlükte bulunan ve sosyal güvenlik mevzuatının temelini teşkil eden, 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Yasası, 1479 Sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Yasası, 2925 Sayılı Tarım İşçileri Sosyal Sigortalar Yasası ile 5434 Sayılı T.C. Emekli Sandığı Yasası’nda yer almayan, dava konusu düzenleme ilk kez, 01/10/2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası’nda yer almıştır.

Düzenleme ile ölen sigortalının kız çocuğu veya dul eşi yönünden, boşanılan eşle boşanma sonrasında fiilen birlikte olma durumunda, ölüm aylığının kesilmesi ve ödenmiş aylıkların geri alınması öngörülmektedir. Buna göre, daha önce sosyal güvenlik kanunlarında yer almayan, boşanılan eşle fiilen birlikte yaşama olgusu, gelir veya aylık kesme nedeni ve bağlama engeli olarak benimsenmiştir. Anılan maddenin gerekçesinde de açıklandığı üzere, düzenleme ile hakkın kötüye kullanımının olası uygulamaları engellenmek istenmiş ve bu amacın gerçekleştirilebilmesi için kötüye kullanımın varlığı belirlendiği takdirde, ilgiliyi haktan yararlandırmama; hakkın kötüye kullanılması durumunda hak sahipliğinin ortadan kalkması dolayısıyla gelir veya aylıktan yararlandırılmama esası kabul edilmiştir. Gerçekten, ölüm aylığı almak üzere boşandığı eşle fiilen

birlikte yaşamaya kişiyi sürükleyen etkenin niteliği ve türü, hukuk düzeni açısından önem taşımamaktadır. Çünkü hakkın kötüye kullanılması hangi dürtüyle (saikle) ortaya çıkarsa çıksın, sonuçta hukuk bakımından sadece “kötüye kullanma” olarak adlandırılıp, hukuk düzeni tarafından korunmamaktadır (Centel, Tankut; Boşandığı Eşiyile Birlikte Yaşayanın Aylığının Kesilmesi, MESS Sicil Dergisi, Mart 2012, s.195). Yeri gelmişken belirtilmelidir ki, hak sahibinin boşandığı eşiyile fiilen birlikte yaşaması her ne saikle olursa olsun, anayasal bireysel özgürlük kapsamında kalmakta ise de Devlet sosyal görevlerini mali kaynaklarının yeterliliği ölçüsünde yerine getirmesine ilişkin Anayasa'nın 65. Maddesi uyarınca sosyal sigorta yardımlarına hak kazanma koşullarını düzenleme yetkisine sahip olduğu gibi, Devlet'in boşanan eşlerin birlikte yaşamasına yasak getirmesi mümkün olmamakla birlikte bu durumda olan kişileri sosyal sigorta yardımları kapsamı dışında bırakması mümkündür. Bilindiği üzere 5510 Sayılı Yasa'nın 56/2. Maddesi'nin T.C. Anayasası'nın 2, 5, 10, 11, 12, 17, 20, 35, 60 ve 138. Maddeleri'ne aykırılığı iddiası ile Anayasa Mahkemesi'ne maddenin iptali talebi ile başvurular yapılmıştır. Anayasa Mahkemesi başvurular üzerine yaptığı değerlendirme sonucunda, 28/04/2011 gün ve 2009/86 E. 2011/70 K. Sayılı Kararı ile bahsi geçen hükmün Anayasa'nın 2, 10, 60 ve 65. Maddeleri'ne aykırı olmadığını; 5, 11, 12, 17, 20, 35 ve 138. Maddeleri ile ilgisinin bulunmadığını bildirerek başvuruların oyçokluğuyla reddine karar vermiştir. Sonuç olarak, davanın yasal dayanağını oluşturan 5510 Sayılı Yasa'nın 56. Maddesi'nin İkinci Fıkrası'nın, ölüm aylığından yararlanma hakkının kötüye kullanılmasını engellemek amacıyla düzenleme getirmiş olması ve düzenlemenin Anayasa'ya aykırı olmadığını tespitine ilişkin Anayasa Mahkemesi kararı karşısında, yürürlükteki kanunları uygulamakla yükümlü olan yargı organlarınınca uygulanması zorunludur. Bu sebeple, boşandığı eşiyile fiilen birlikte yaşadığı tespit edilen hak sahiplerine gelir veya aylık tahsisi yapılmamasının yanında bağlanan gelir veya aylığın kesilmesine ilişkin Kurum işlemi usul ve yasaya uygundur. Bu kabul doğrultusunda, gelirin veya aylığın kesilme tarihi ile Kurum'un geri alma hakkının kapsamına ilişkin olarak, fiilen birlikte yaşama olgusunun başlama tarihi esas alınarak bu tarih itibarıyla gelir veya aylık kesme veya iptal işlemi tesis edilmeli, ilgiliye anılan tarihten itibaren yapılan ödemeler, yasal dayanaktan yoksun ve yersiz kabul edilmelidir. Bunun yanı sıra söz konusu madde 01/10/2008 tarihinde yürürlüğe girdiğinden, fiili birliktelik daha önce başlamış olsa dahi maddenin yürürlük günü öncesine gidilmemeli; 01/10/2008 tarihli öncesine ilişkin borç tahakkuku söz konusu olmamalı ve bu şekilde belirlenecek yersiz ödeme dönemine ilişkin olarak 5510 Sayılı Yasa'nın 96. Maddesi'ne göre uygulama yapılmalıdır. Maddenin zaman bakımından uygulanması yönünden 5510 Sayılı Yasa'nın Geçici 1. Maddesi'nin değerlendirilmesinde de zorunluluk bulunmaktadır. 5510 Sayılı Yasa'nın “Malüllük, yaşlılık ve ölüm sigortasına

ilişkin bazı geçiş hükümler” başlıklı 17/04/2008 tarihinde yayınlanan 5574 Sayılı Yasa'nın 68. Maddesi ile değişik Geçici 1. Maddesi: “Bu Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce, 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu ile 2925 Sayılı Tarım İşçileri Sosyal Sigortalar Kanunu'na tabi olanlar, bu Kanun'un 4'üncü Maddesi'nin Birinci Fıkrası'nın (a) bendi kapsamında, 1479 Sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu ve bu Kanun'la mülga 2926 Sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu'na tabi olanlar, bu Kanun'un 4'üncü Maddesi'nin Birinci Fıkrası'nın (b) bendi kapsamında, 5434 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu'na tabi olanlar, bu Kanun'un 4'üncü Maddesi'nin Birinci Fıkrası'nın (c) bendi kapsamında kabul edilir. 17/07/1964 tarihli ve 506 Sayılı, 02/09/1971 tarihli ve 1479 Sayılı, 17/10/1983 tarihli ve 2925 Sayılı, bu Kanun'la mülga 17/10/1983 tarihli ve 2926 Sayılı Kanunlar'a göre bağlanan veya hak kazanan; aylık, gelir ve diğer ödenekler ile 08/02/2006 tarihli ve 5454 Sayılı Kanun'un 1'inci Maddesi'ne göre ödenmekte olan ek ödemenin verilmesine devam edilir. Bu gelir ve aylıkların durum değişikliği nedeniyle artırılması, azaltılması, kesilmesi veya yeniden bağlanmasında, bu Kanun'la yürürlükten kaldırılan ilgili kanun hükümleri uygulanır. Bu Kanun'un 4'üncü Maddesi'nin Birinci Fıkrası'nın (a) ve (b) bentlerine göre sigortalı sayılanlara ve bunların hak sahiplerine bağlanmış olan aylık ve gelirler, 55'inci Maddenin İkinci Fıkrası'na göre artırılır şeklinde düzenleme içermektedir. Anılan geçici madde ile kanun koyucu tarafından, 5510 Sayılı Yasa'nın yürürlüğünden önce sosyal güvenlik kanunları uygulanmak suretiyle hak sahiplerine bağlanan gelir veya aylığın, durum değişikliği sebebine bağlı olarak kesilmesi veya yeniden bağlanmasında, yine anılan hükümlerinin esas alınması gerektiğinin benimsendiği anlaşılmaktadır. Söz konusu kanunlarda, boşanılan eşle fiili olarak birlikte yaşama olgusu, gelirin veya aylığın bağlanması engeli veya kesilmesi nedeni olarak öngörülmediğinden, 56. Madde'nin zaman bakımından uygulanması hususu da çözüme kavuşturulmalıdır. Bu kapsamda, yine maddenin amacında da belirtilen 4721 Sayılı TMK'nın “Dürüst davranma” başlıklı 2. Maddesi'nde yer alan ve maddenin düzenleniş amacı olan dürüstlük kuralı çerçevesinde çözüme gidilmesinde zorunluluk bulunmaktadır. TMK'nın anılan 2. Maddesi uyarınca: “Herkes, haklarını kullanırken ve borçlarını yerine getirirken dürüstlük kurallarına uymak zorundadır. Bir hakkın açıkça kötüye kullanılmasını hukuk düzeni korumaz.” Anılan madde uyarınca bir hakkın açıkça kötüye kullanılmasını hukuk düzeni korumayacağı gibi, hiç kimsenin kendi kusurundan yararlanamayacağı ilkesi de birlikte gözetilmek suretiyle, 5510 Sayılı Yasa'nın 56. Maddesi açısından 01/10/2008 tarihinden önce hakkın kazanıldığı durumlarda, anılan yasal düzenleme öncesinde ilgililer her

ne amaçla boşanmış olursa olsun, fiili birlikteliklerini 5510 Sayılı Yasa'yla getirilen yeni düzenleme sonrasında da sürdürdüklerinin veya söz konusu düzenlemeden itibaren anılan tür ve nitelikte bir beraberliğe başladıklarının kanıtlanması durumunda, yani fiili birlikte yaşama olgusunun saptandığı durumlarda, anılan 2. Madde kapsamında hakkın kötüye kullanımının varlığı kabul edilerek ilgililere gelir veya aylık tahsisi yapılmaması, bağlanan gelir veya aylığın kesilmesi gerekmektedir. Kuşkusuz hak sahibine, fiili birlikteliğin sona erdiği tarihten itibaren, diğer koşulların da varlığı durumunda gelir veya aylık bağlanabileceği açıktır. 5510 Sayılı Yasa'nın 56. Maddesi'nin uygulanmasında üzerinde durulması gereken bir diğer husus da, maddede yer alan “boşandığı eşiyile fiilen birlikte yaşadığı belirlenen” unsurunun, diğer bir ifade ile boşanılan eşle fiilen birlikte yaşama olgusunun nasıl kanıtlanması gerektiğidir. Bilindiği üzere, 4721 Sayılı Türk Medeni Yasası'nın “İspat yükü” başlıklı 6. Maddesi'nde, kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça, taraflardan her birinin, hakkını dayandırdığı olguların varlığını kanıtlamakla yükümlü olduğu belirtilmiş olup, ispat yükünün kanunda özel bir düzenleme bulunmadıkça, iddia edilen vakıya bağlanan hukuki sonuçtan kendi yararına hak çıkaran tarafa ait olduğu, yasal bir karineye dayanan tarafın, sadece karinenin tarafını oluşturan vakıya ilişkin ispat yükü altında olduğu, kanunda öngörülen istisnalar dışında, karşı tarafın yasal karinenin aksini ispat edebileceği kabul edilmektedir. Uyuşmazlığın çözümü açısından özellikle belirtilmelidir ki, 5510 Sayılı Yasa'nın 59 ve 100. Maddeleri uyarınca Kurumun denetim ve kontrol ile görevlendirilmiş memurları tarafından tutulan tutanaklar aksi kanıtlanıncaya kadar geçerlidir. Diğer bir anlatımla; yetkili kişilerce düzenlenen ve tarafların ihtirazi kayıt koymaksızın imzaladığı tutanaklar aksi kanıtlanıncaya kadar geçerli olup, aksi ancak yazılı delille kanıtlanabilir. Ne var ki, aksi kanıtlanıncaya kadar geçerli olan tutanaklar ile ifade edilen: Kurumun denetim ve kontrol ile görevlendirilmiş memurları tarafından belgelere dayalı olarak düzenlenmiş olanlar ile belgeye dayalı olmamakla birlikte düzenlenmesinde hazır bulunan işveren, işçi veya üçüncü kişi beyanları uyarınca düzenlenerek doğruluğu ilgili kişilerin imzaları ile tasdik edilen ve imza inkârına konu olmayan tutanaklardır. Kurumun denetim ve kontrol ile görevlendirilmiş memurları tarafından yapılan incelemelere dayalı tutanakların değerlendirildiği ve varılan sonucun yazıya geçirildiği raporların, sadece memur veya müfettiş tarafından düzenlenmiş olmaları, anılan raporların 4857 Sayılı İş Yasası'nın 92/Son Maddesi ile 5510 Sayılı Yasa'nın 59 ve 100. Maddeleri kapsamında aksinin yazılı delille kanıtlanması gereken belgeler olarak kabulleri için yeterli değildir. Buna göre, özellikle, rapor veya ekli tutanaklarda imzası bulunmayanlar yönünden, söz konusu tutanakların aksinin

yazılı delille kanıtlanması yükümlülüğünden söz etmek mümkün değildir. Kurumun denetim ve kontrol ile görevlendirilmiş memurları ve iş müfettişi raporlarının, rapora dayanak alınan tutanaklar ile birlikte değerlendirilmesi ancak belirtilen nitelikteki ekli tutanakların anılan Kanun kapsamında aksi sabit oluncaya kadar geçerli belge olduğunun kabulü, 4857 Sayılı İş Yasası'nın 92/Son Maddesi'nin açık hükmü karşısında zorunludur. Nitekim Hukuk Genel Kurulu'nun 14/11/1979 gün ve 1014 E., 1364 K. ile 04/02/2009 gün ve 2009/9-2 E. - 2009/48 K. Sayılı Kararları'nda da aynı hususlar vurgulanmıştır. Öte yandan, hukuk mahkemesi hâkimi kusur incelemesi yaparken ceza hukukunun sorumluluğa ilişkin hükümleri ve ceza mahkemesinden verilen beraat kararları ile bağlı değilse de, ceza mahkemesinde görülüp kesinleşen dava dosyasındaki boşanan eşlerin fiili birlikteliklerine ilişkin saptamalar 6098 Sayılı Türk Borçlar Yasası'nın 74. (Mülga 818 Sayılı Borçlar Yasası'nın 53.) Maddesi ile öğreti ve Yargıtay uygulamalarında yerleşik olan “maddi olgularla bağlılık” ilkesi gereğince değerlendirilmelidir. Bu kapsamda fiilen birlikte yaşama olgusunun kanıtlanması yönünden anılan genel kurallar çerçevesinde tarafların delilleri toplanarak, araştırma ve değerlendirme yapılmak suretiyle boşanılan eşle kurulan ilişkinin fiili olarak birlikte yaşama kapsamında yer alıp almadığı saptanmalıdır. Uyuşmazlık konusu 5510 Sayılı Yasa'nın 56/2. Maddesi'ne dayalı olarak Kurumca açılan ve yersiz ödenen aylıkların geri alınmasına ilişkin davalar ile hak sahibi tarafından açılan Kurum işleminin iptali ve aylık bağlanması talebine ilişkin davalarda özellikle, boşanılan eşle kurulan ilişkinin “fiili olarak birlikte yaşama olgusu” kapsamında yer alıp almadığı, ilişkinin niteliği ve başlangıç tarihi açıkça ortaya konulmalıdır. Bu doğrultuda, öncelikle T.C. Anayasası'nın 20. Maddesi, 5510 Sayılı Yasa'nın 59 ve 100. Maddeleri, 54900 Sayılı Nüfus Hizmetleri Yasası'nın 3, 45 ve 53. Maddeleri, 298 Sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Yasa'nın 28 ve 45. Maddeleri, 4857 Sayılı İş Yasası'nın 32. Maddesi, 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Yasası'nın 6, 24 ila 33. Maddeleri, 4721 Sayılı Türk Medeni Yasası'nın 2 ve 6. Maddeleri ve ilgili diğer mevzuat hükümleri göz önünde bulundurulmak suretiyle yöntemince araştırma yapılmalı, tarafların göstereceği tüm kanıtlar toplanmalı; hak sahibi ile boşandığı eşinin yerleşim yerleri, adres değişikliği ve nakilleri tarihleriyle saptanmalı, muhtarlık ve Nüfus Müdürlüğü gibi özel ve kamu kurumlarındaki bilgi ve belgelerden yararlanılmalı, ilgililerin elektrik, su, telefon aboneliklerinin hangi adres ve tarihte kimin adına tesis edildiği saptanmalı, seçmen bilgi kayıtlarındaki adresler ile mevcut ise 4857 Sayılı Yasa gereği ücret ödemelerinin yapılabileceği banka kayıtları sorgulanmalı ve böylelikle boşanılan eşle fiili olarak birlikte yaşama olgusunun gerçekleşip gerçekleşmediği konusunda varılacak sonuca göre karar verilmelidir.

Tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dosyadaki tutanak ve kanıtlara, bozma kararında açıklanan gerektirici nedenlere ve özellikle; Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 12/03/2014 gün ve 2013/21-614 E., 2014/277 K. Sayılı Kararı'nda da aynı ilkelerin kabul edilmiş olmasına göre Hukuk Genel Kurulu'nca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulması gerekirken, önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

Hukuk Genel Kurulu görüşmeleri sırasında, davalının ve boşandığı eşinin yerleşim yeri adreslerinin farklı olduğu ve ikamet etikleri mahallenin muhtarının ayrı yaşadıkları yönünde beyanda bulunduğu ileri sürülerek Yerel Mahkeme kararının onanması görüşü dile getirilmiş ise de Yerel Mahkeme ile özel Daire arasındaki görüş ayrılığının neden olan ve direnme kararına konu somut uyumsuzluğun niteliği itibarıyla, bu görüş kurul çoğunluğu tarafından belirtilen nedenlerle kabul edilmemiştir.

Sonuç olarak, Hukuk Genel Kurulu'nca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulması gerekirken, önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Bu nedenle direnme kararı bozulmalıdır.

Sonuç:

Davacı ... Başkanlığı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı BOZULMASINA, 5521 Sayılı İş Mahkemeleri Yasası'nın Son Fıkrası uyarınca karar düzeltme yolu kapalı olmak üzere, 14/2/2016 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

Kararın İncelenmesi:

İnceleme konumuz karar metninden anlaşıldığı üzere Davacı Sosyal Güvenlik Kurumu, davalının vefat eden eşinden dolayı ölüm aylığı almakta iken, boşandığı eşi ile birlikte yaşadığının tespit edildiğini, davalıya 25/10/2008 - 31/12/2010 tarihleri arasında yersiz yapılan ödemelerin tahsili amacıyla genel haciz yoluyla ilamsız takip başlatıldığını, ancak davalının borca itiraz ederek icra takibini durdurduğunu ileri sürerek haksız olarak yapılan itirazın iptali ile takibinin devamına, yüzde 40 icra inkâr tazminatına karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili müvekkili hakkında yapılan ceza soruşturmasında hakkında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildiğini, boşanma kararının da kesin olduğunu, eski eşiyle birlikte yaşamadığını belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Yerel Mahkeme, 5510 Sayılı Yasa'nın 56/Son Maddesi'nin Türkiye'nin imzalayıp onayladığı Ekonomik Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme'ye aykırı olduğu, bahsi geçen maddenin uygulanabilmesi için kişilerin özel hayatının gizliliğine müdahale edilmesinin kaçınılmaz olduğu kanısının varlığı ve bu durumun aksi kabul edilse dahi davalıya ölüm aylığının 15/06/1998 tarihinde bağlanmış olması ve o tarihte 506 Sayılı Yasa'nın 68. Maddesi'nin

yürürlükte bulunması, bu maddede boşandığı eşiyle birlikte yaşamaları halinde aylığının kesileceği yönünde herhangi bir düzenlemenin bulunmaması nedeni ile 5510 Sayılı Yasa'nın geçici 1. Maddesi'ndeki düzenleme gereğince davalının aylığının kesilmemesi gerektiğini ayrıca davalının boşandığı eşiyle birlikte yaşadığını kesin olarak söylemek olanaklı olmadığından, davalının 5510 Sayılı Yasa'nın yürürlüğe girdiği tarihten sonra Yasa'nın kendisine verdiği hakkı kötüye kullandığını kesin olarak söylemenin de olanaklı olmadığı, bu nedenle Kurum'un yaptığı işlemin hatalı olduğu, davalının kurum tarafından başlatılan takibe itirazının haklı olduğu gerekçesiyle davanın reddine karar vermiş. Ancak Yerel Mahkeme'nin davanın reddine ilişkin kararı, davacı Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı vekilinin temyizi üzerine Özel Daire tarafından incelediğimiz karar metninde açıklanan gerekçelerle bozulmuştur. Ancak Yerel Mahkeme'nin kararında direnmesi üzerine konunun Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'na geldiği anlaşılmaktadır.

Bilindiği gibi 5510 Sayılı Kanun'un "Gelir ve Aylık Bağlanacak Haller" başlıklı 56'ncı Madde'nin Son Fıkrası'nda, "Eşinden boşandığı halde, boşandığı eşiyle fiilen birlikte yaşadığı belirlenen eş ve çocukların, bağlanmış olan gelir ve aylıkları kesilir. Bu kişilere ödenmiş olan tutarlar, 96'ncı Madde hükümlerine göre geri alınır" hükmü yer almaktadır. 5510 Sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 01/10/2008 tarihinden önce yürürlükte bulunan, başta 506 Sayılı Kanun olmak üzere tüm sosyal güvenlik mevzuatında böyle bir hüküm yer almamaktadır. 5510 Sayılı Kanun'la getirilen bu düzenlemenin temel amacı, madde gerekçesinde de belirtildiği üzere bu konuda hakkın kötüye kullanımına yönelebilecek uygulamalar engellenmek istenilmiş, kötüye kullanmanın söz konusu olduğu durumlarda hak sahipliğinin ortadan kalkması ve dolayısıyla gelir veya aylıktan yararlandırmama esası kabul edilmiştir.

Bunun yanı sıra kararda da açıkça belirtildiği gibi kişiyi ölüm aylığı almak üzere boşanılan eşle fiilen birlikte yaşamaya sürükleyen etkenin sebebi, türü hukuk düzeni açısından önem taşımamaktadır. Hakkın kötüye kullanılması hangi saikle yapılmış olursa olsun, hukuk açısından kötüye kullanma hukuk düzeni açısından korunmayacaktır (MK.Md.2/II). Eşlerin boşanarak birlikte yaşama yolunu seçmelerinin ekonomik güçlükler nedeniyle yapılmış olması inceleme konumuz karar metninde de açıkça belirtildiği gibi ortaya çıkan hakkın kötüye kullanılması olgusunu ve buna bağlanan yaptırımın ortadan kaldırmaz (T. Centel Boşandığı Eşiyle Birlikte Yaşayanın Aylığının Kesilmesi - Anayasa Karşısında Bir Ülke Gerçeği MESS Sicil Dergisi Mart 2012, 195)

İnceleme konumuz karara konu olan olayda davalıya ölüm aylığının 15/06/1998 tarihinde bağlanmış olması ve o tarihte 506 Sayılı Yasa'nın 68'inci Maddesi'nin yürürlükte olması ve bu maddede boşandığı eşiyle birlikte yaşamaları halinde aylığının kesileceği yönünde herhangi bir düzenlemenin bulunmaması nedeniyle 5510 Sayılı Yasası'nın geçici 1'inci

Maddesi de dikkate alınarak 56'ncı Madde'nin zaman bakımından uygulanmasının çözüme kavuşturulması gerektiği vurgulanmıştır. Gerçekten de söz konusu geçici 1'inci Madde de; "... gelir ve aylıkların durum değişikliği nedeniyle artırılması, azaltılması, kesilmesi veya yeniden bağlanmasında, bu kanunla yürürlükten kaldırılan ilgili kanun hükümleri uygulanır" şeklinde bir hüküm yer almaktadır. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, kanaatimce ve isabetli bir yorum ile geçici 1. Madde karşısında da olayı 5510 Sayılı Kanun'un 56'ncı Maddesi'nin amacından yola çıkarak Medeni Kanun'un Dürüst Davranma başlıklı 2. Maddesi'nde yer alan "Bir hakkın açıkça kötüye kullanılmasını hukuk düzeni korumaz" kuralı ile çözüme kavuşturmuştur. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'na göre; "... Anılan madde uyarınca bir hakkın açıkça kötüye kullanılmasını hukuk düzeni korumayacağı gibi, hiç kimsenin kendi kusurundan yararlanamayacağı ilkesi de birlikte gözetilmek suretiyle, 5510 Sayılı Yasa'nın 56. Maddesi açısından 01/10/2008 tarihinden önce hakkın kazanıldığı durumlarda, anılan yasal düzenleme öncesinde ilgililer her ne amaçla boşanmış olursa olsun, fiili birlikteliklerini 5510 Sayılı Yasa'yla getirilen yeni düzenleme sonrasında da sürdürdüklerinin veya söz konusu düzenlemeden itibaren anılan tür ve nitelikte bir beraberliğe başladıklarının kanıtlanması durumunda, başka bir anlatımla fiili olarak birlikte yaşama olgusunun saptandığı durumlarda, anılan 2. Madde kapsamında hakkın kötüye kullanımının varlığı kabul edilerek ilgililere gelir veya aylık tahsisi yapılmaması, bağlanan gelir veya aylığın kesilmesi gerekmektedir. Kuşkusuz hak sahibine, fiili birlikteliğin sona erdiği tarihten itibaren, diğer koşulların da varlığı durumunda gelir veya aylık bağlanabileceği açıktır".

Öte yandan Yargıtay Hukuk Genel Kurulu yukarıda belirttiğimiz gibi dava konusu olayda kişiye ölüm aylığının 5510 Sayılı Kanun'un 56'ncı Maddesi'nden önce bağlanmış olmasının, boşandığı eşle birlikte yaşama olgusu nedeniyle kesilmesine engel olmadığını belirtirken gelirin veya aylığın kesilme tarihi ile kurumun geri alma hakkının kapsamına ilişkin fiilen birlikte yaşama olgusunun başlama tarihi esas alınarak bu tarih itibarıyla gelir veya aylık kesme işlemi tesis edilip, anılan tarihten itibaren yapılan ödemelerin yasal dayanaktan yoksun ve yersiz kabul edilmesi gerektiğini de isabetli bir şekilde belirtmektedir. Ancak 5510 Sayılı Kanun'un ilgili maddesi 01/10/2008 tarihinde yürürlüğe girdiğinden, fiili birliktelik daha önce başlamış olsa bile maddenin yürürlük günü tarihi öncesine gidilerek borç tahakkuk ettirilmesine gidilmemelidir.

5510 Sayılı Yasa'ya göre ölüm aylığının paylaşılmasında hak sahibi yakınları olarak "dul eş" ile "çocuk" ve "ana-babayı" kabul etmekte (Md. 34) ve bunlara bağlanacak aylıkların 34'üncü Madde'de belirlenen şartların ortadan kalktığı tarihi takip eden ödeme dönemi başından itibaren" de kesilmesini öngörmektedir (Md. 35/I). Dolayısıyla konumuz açısından, hak sahibi olarak eşin dul olması ve kız çocuğunun da ölen sigortalının ölümü tarihinde evli olmakla

birlikte sonradan boşanmış olması söz konusu olmalıdır. 5510 Sayılı Kanun'un 56/Son Maddesi'nde düzenlenen husus aylığın kesilmesi ve yersiz yapılan ödemelerin geri alınması yukarıda belirtilen durumdaki dul eş ve boşanmış kız çocuğunun, boşandığı eşi ile birlikte yaşamaları olayıdır. Söz konusu kişilerin boşandığı eş dışındaki kişilerle birlikte yaşamaları aylığın kesilmesine ilişkin 56'ncı Madde'nin kapsamı dışındadır. Başka bir anlatımla bu durumda aylık veya gelir kesme söz konusu olmamaktadır.

Birlikte yaşama nedeniyle aylığın kesilmesine ilişkin 5510 Sayılı Kanun'un 56/Son Maddesi'nin Anayasa'ya aykırılığı öne sürülmüş ise de Anayasa Mahkemesi hükmün Anayasa'ya aykırı olmadığı yönünde oy çokluğu ile karar vermiştir (AYM 28/04/2011 - 2009-86/70 - RG. 15/12/2011 - 28143 kararın eşitlik ilkesi açısından ve Özel Hayatın Gizliliği ve Anayasa'nın diğer bazı hükümleri açısından değerlendirilmesi açısından bakınız T. Centel'in adı geçen incelemesi). Öte yandan konu bir Türk Vatandaşı tarafından da İnsan Hakları Mahkemesi'ne götürülmüş. Ancak Mahkeme aile hayatına saygı kuralının gayrimeşru aileler için de geçerli bulunduğu ancak toplum ve bireyler arasında denge kurarken farklı toplumsal görüşler nedeniyle devletin takdir hakkı olduğu sonucuna varmıştır (Tolga Özmen, 5510 Sayılı Kanun'un 56'ncı Maddesi'nin İkinci Fıkrası'na Yönelik Bir İnceleme, MESS Sicil Haziran 2012, 99).

5510 Sayılı Kanun'un 56/Son Maddesi'ndeki düzenlemenin Anayasa'ya aykırı olmadığına ilişkin Anayasa Mahkemesi Kararı'nın değerlendirilmesi bu incelemenin kapsamı dışında olmakla beraber "Birlikte Yaşama" kavramının anlamı, ölçüsü, sınırları, bu birlikteliği belirleme konusunda usul ve yöntemlerinde üzerinde durulmalıdır. "Birlikte Yaşama" kavramının ölçüsü ve sınırları ne olacaktır. Nitekim inceleme konumuz kararda kurumun denetim ve kontrol ile görevli memurlarının incelemeleri sonucu düzenlenen raporların yeterli olmadığı dolaylı bir biçimde de olsa ifade edilmiştir. Boşanılan eşle kurulan ilişkinin fiilen birlikte yaşama kapsamında yer alıp almadığı başkaca delillerle ortaya konulmalıdır. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'na göre; hak sahibi ile boşandığı eşin yerleşim yerleri, adres değişiklikleri ve bu değişikliklerin tarihleri, muhtarlık ve nüfus kayıtları, elektrik, su, telefon aboneliklerinin hangi adrese ve kimin adına kayıtlı olduğu, seçmen bilgi kayıtlarındaki adresler, banka kayıtları gibi tüm delillere göre birlikte yaşama olgusunun gerçekleşip gerçekleşmediği sonucuna varılmalıdır. Kuşkusuz bu tespit yapılırken özel hayatın gizliliğine (Anayasa Md.20) ilişkin temel kural ihlâl edilmemelidir.

Sonuç:

İnceleme konumuz boşandığı eşle birlikte yaşayan kadının ölüm aylığının kesilmesine (5510 Sayılı Kanun Md.56/son) ilişkin Yargıtay Hukuk Genel Kurulu Kararı, ispatı güç olan bu konuda isabetli tespitler yaparak uygulamaya ışık tutacak nitelikte bir karardır.

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 22. Hukuk Dairesi

Esas No: 2015/14502

Karar No: 2017/95

Tarihi: 16/01/2017

Karar Özeti:

Grup şirketleri veya holdingler bünyesinde yer alan çalışmalar açısından; çalışma hayatında işçinin sigorta kayıtlarında yer alan işverenin dışında grubun başka şirketlerine hizmet verdiği, yine işçinin bilgisi dışında birbiri ile bağlantısı olan bu şirketler tarafından sürekli giriş çıkışlarının yapıldığı sıklıkla karşımıza çıkmaktadır. Bu gibi durumlar için sadece "şirketler arasında organik bağ" dan söz edilerek işçilik alacaklarının aralarında bağlantı bulunan bu işverenlerin birlikte sorumluluğuna gidilmesi veya birden fazla şirkette geçen çalışmalar için sadece birinin sorumluluğunun yeterli görülmesi de mümkün olmayacaktır. Kaldı ki aynı gruba ait olan şirketlerin aralarında organik bağ bulunması da olağandır.

İşçilik alacaklarının belirlenmesi noktasında kural olarak aynı gruba ya da holdinge bağlı farklı tüzel kişiliği haiz şirketlerde geçen hizmetlerinin birleştirilmesi mümkün olmayacaktır. Ancak bu gibi durumlarda işçilik alacakları hesabı noktasında hizmetlerin değerlendirilmesi ve işverenlerin sorumluluklarının belirlenmesi için şirketler/ işverenler arasında işyeri devri, hizmet sözleşmesi devri, asıl işveren alt işveren ilişkisi ve birlikte istihdam olgularının bulunup bulunmadığının somut olarak belirlenmesi gerekir.

İlgili Mevzuat:

4857 Sayılı İş K. Md. 18 - 21

Yargıtay Kararı:

Davacı, kıdem, ihbar tazminatı ile yıllık izin ücret alacaklarının ödenmesine karar verilmesini istemiştir. Mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır. Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hâkimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, müvekkilinin iş sözleşmesinin ekonomik sıkıntılar ve kadro fazlalığı gerekçe gösterilerek işverence feshedildiğini ileri sürerek, kıdem ve ihbar tazminatları ile yıllık izin ücreti alacaklarının davalıdan tahsilini talep etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, davanın reddini istemiştir.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, toplanan deliller ve bilirkişi raporuna dayanılarak davanın kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz:

Kararı davalı vekili temyiz etmiştir.

Gerekçe:

Taraflar arasındaki uyuşmazlık davalı ile kurum kayıtlarında işveren olarak gözüken dava dışı şirketler arasındaki ilişkinin belirlenmesi ve buna bağlı çalışma süresi ile işçilik alacaklarının tespiti noktasında toplanmaktadır. Grup şirketleri veya holdingler bünyesinde yer alan çalışmalar açısından; çalışma hayatında işçinin sigorta kayıtlarında yer alan işverenin dışında grubun başka şirketlerine hizmet verdiği, yine işçinin bilgisi dışında birbiri ile bağlantısı olan bu şirketler tarafından sürekli giriş çıkışlarının yapıldığı sıklıkla karşımıza çıkmaktadır. Bu gibi durumlar için sadece "şirketler arasında organik bağ" dan söz edilerek işçilik alacaklarının aralarında bağlantı bulunan bu işverenlerin birlikte sorumluluğuna gidilmesi veya birden fazla şirkette geçen çalışmalar için sadece birinin sorumluluğunun yeterli görülmesi de mümkün olmayacaktır. Kaldı ki aynı gruba ait olan şirketlerin aralarında organik bağ bulunması da olağandır. İşçilik alacaklarının belirlenmesi noktasında kural olarak aynı gruba ya da holdinge bağlı farklı tüzel kişiliğe haiz şirketlerde geçen hizmetlerin birleştirilmesi mümkün olmayacaktır. Ancak bu gibi durumlarda işçilik alacakları hesabı noktasında hizmetlerin değerlendirilmesi ve işverenlerin sorumluluklarının belirlenmesi için şirketler/ işverenler arasında işyeri devri, hizmet sözleşmesi devri, asıl işveren alt işveren ilişkisi ve birlikte istihdam olgularının bulunup bulunmadığının somut olarak belirlenmesi gerekir. Somut olayda, davacının davalı şirketin işçisi olduğu ve davacının çeşitli dönem çalışmalarını holding bünyesinde yer alan çeşitli şirketlerden Sosyal Güvenlik Kurumu'na bildirildiği kabul edilmiş ise de davalı ile kurum kayıtlarında işveren olarak gözüken dava dışı şirketler arasında organik bağ olup olmadığı mahkeme tarafından yeterince araştırılmamıştır. Davalı ve kurum kayıtlarında isimleri geçen tüm şirketlerle ilgili ticaret sicil kayıtları getirilmeli, adresleri, ortakları ve faaliyet alanları belirlenmeli, taraflarca tanık deliline başvurulmakla birlikte, bildirilmesi halinde taraf tanıkları da dinlenerek konunun ticaret sicil kayıtları ile gerekirse vergi dairesi ve ... kayıtları da getirilerek etraflıca incelenmeli ve sonucuna göre karara varılmalıdır.

Sonuç:

Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 16/01/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.